

'This is your captain speaking...'

ZO VAAK HOOR JE GEEN VROUWENSTEM
UIT DE COCKPIT. DEZE STOERE VROUWEN
ZIJN PILOOT EN VLIEGEN VAN HOT NAAR HER.

Amber is copiloot bij een Noorse vliegmaatschap- pij

Amber (30): "Als ik zeg dat ik in de luchtvaart werk, krijg ik bijna altijd de vraag of ik stewardess ben. Ik snap het wel, want statistisch gezien werken er meer vrouwen als stewardess dan als piloot, maar ik bestuur toch echt een vliegtuig. Al sinds mijn 24ste.

Ik werk voor Norwegian, een vliegmaatschappij in Noorwegen. Hier kwam ik terecht na mijn pilotenopleiding. Er was in die periode weinig werk voor piloten, vandaar dat ik uitweek naar het buitenland. Overigens woon ik gewoon in Nederland. Als ik moet werken, vlieg ik als passagier eerst naar Oslo en vanuit die luchtbasis vlieg ik als copiloot overal in de wereld naartoe.

Dat mensen vaak verrast zijn als ze horen dat ik piloot ben, vind ik wel grappig. Bijna niemand verwacht het. Gelukkig heb ik me in de luchtvaart altijd geaccepteerd gevoeld als vrouw. Misschien komt dit ook doordat ik Noorse werkgever heb. Noorwegen is een van de beste landen ter wereld qua gelijkheid tussen mannen en vrouwen. Tussen de fjorden van Noorwegen mogen vliegen, is trouwens echt geweldig. De natuur is daar zo mooi. Daarnaast zie ik bijna dagelijks een zonsopgang of -ondergang en dat blijft prachtig om te zien.

Samen met de gezagvoerder vlieg ik in een Boeing 737. Er kunnen maximaal 189 mensen in, maar de passagiers zie ik vrijwel nooit.

De hele vlucht bevind ik me in de cockpit, tenzij ik even moet plassen. Natuurlijk ben ik me wel bewust van mijn grote verantwoordelijkheid. Het is onze taak om iedereen veilig van A naar B te brengen, maar ik maak me nooit echt zorgen dat het misgaat. Door alles wat ik heb geleerd, weet ik dat vliegen de veiligste manier van reizen is.

Mijn vriend Jordy is er supertrots op dat ik piloot ben. Hij is het gewend dat ik altijd vier dagen van huis ben en dan weer vijf dagen vrij ben. In de toekomst zouden we graag kinderen willen. Het zal qua opvang misschien even puzzelen worden, maar ik weet zeker dat we daar ook onze weg in vinden.

Hoewel mijn baan misschien glamorous lijkt, is het hard werken. Als ik tussen vluchten door ergens moet overnachten, kom ik vaak niet verder dan het vliegveld en het hotel. Meer tijd is er helaas niet, maar voor mij is het prima. Ik doe dit werk vooral omdat ik geniet van het vliegen: als ik opstijg, is het of alle problemen in de wereld er even niet meer zijn. En nieuwe bestemmingen verkennen doe ik liever op vakantie. Dan weet ik dat ik voorlopig niet aan het werk hoef en ben ik helemaal ontspannen."

Amber laat op Instagram (@amber.charlotte) graag het echte leven van een piloot zien: zowel de mooie zonsopkomsten als de veel te vroege ochtenden.

Ambers eerste solovlucht toen ze nog studeerde, haar instructeur keek mee vanaf de grond.

"Op vakantie in IJsland met mijn vader wilde ik natuurlijk naar dit in 1973 gecrashte DC3-toestel kijken."

'Als ik opstijg, is het of alle problemen in de wereld er even niet meer zijn'

Gespot door vliegtuigspotters in Salzburg – als er tijd is, zwaait Amber even.

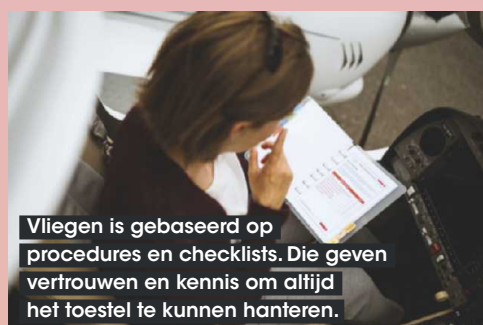

"Met deze King Air 200 vloog ik de wereld rond. Ik bezocht er alle continenten mee - behalve Antarctica."

Anneleen vliegt technische teams boven sportwedstrijden rond

"Als je als student-piloot voor het eerst een solovlucht uitvoert, sta ik als instructeur op de grond aandachtig te kijken. Via de radio volg ik wat er in de cockpit gebeurt."

Vliegen is gebaseerd op procedures en checklists. Die geven vertrouwen en kennis om altijd het toestel te kunnen hanteren.

Instappen blijft een magisch moment.

"Zodra we de koepel van de A40 sluiten, kunnen we beginnen aan de checklist om op te starten."

'Als vrouw laat ik me in deze mannenwereld niet zo snel gek maken'

Anneleen (34): "Ik was zestien toen ik voor het eerst solo vloog in een zweefvliegtuig. Een droom die uitkwam, want als klein meisje wilde ik piloot worden. Voor mij was vliegen iets magisch: hoe kon het dat een vliegtuig in de lucht bleef hangen? En hoe was het om daar

verantwoordelijk voor te zijn? Ik kon niet wachten tot ik het later zelf kon ervaren. Niet per se als piloot voor een commerciële airline, liever nog voor vluchten met een bijzonder doel. Dat vond ik een stuk interessanter dan alleen maar passagiers vervoeren.

Uiteindelijk studeerde ik op mijn twintigste af als piloot. Daarna werkte ik als commercieel instructeur voor gemotoriseerd vliegen en als 'survey piloot' voor onder andere Google Maps - vanuit de lucht bracht ik dan het land in kaart. Superleuk, maar ik wilde meer. En zo kwam ik bij relay vliegen uit. Hierbij vlieg ik als freelancer met een klein team de hele wereld over om live sportwedstrijden te kunnen laten uitzenden op tv. In een speciaal tienpersoons vliegtuig, volledig uitgerust met radio- en video-antennes, sturen wij de beelden en audio die we boven een wedstrijd ontvangen via onze antennes terug naar de televisieproducer.

Voor een productie ben ik minimaal een week weg, in totaal gemiddeld honderd dagen per jaar. Door mijn werk hebben mijn man Ward en ik er bewust voor gekozen om geen kinderen te krijgen. Dan zou ik echt een stuk minder kunnen vliegen en dat wil ik niet. Gelukkig heeft Ward er alle begrip voor. Als ik thuis ben, proberen we zo veel mogelijk tijd voor elkaar vrij te maken. Hoewel de luchtvaart echt een mannenwereld is en ik de enige vrouw ben die relay vliegt, laat ik me niet zo snel gek maken. Zelfs niet toen ik na een sollicitatie werd afgewezen, simpelweg omdat ik een vrouw was. Ach, ik weet wat ik kan en voel me door mijn tien mannelijke collega's ook zeer gewaardeerd. Als ik voor een vlucht meerdere keren check of ze echt wel alles mee hebben, moeten ze vaak lachen. Maar er is er altijd wel één die zijn brood vergeet, daarom neem ik vaak wat extra's mee. We zorgen echt voor elkaar..."

Meer weten over Anneleens werk als piloot en vlieginstructeur? Kijk op Intheair.aero

Ruth en haar man Joost vliegen allebei voor KLM

"De liefde voor het vliegen zat er al jong in."

Geheel in uniform.

Ruth (41): "Ik zeg weleens: ik heb het mooiste kantoor van iedereen. Soms stijg ik op een druilerige dag op en vlieg ik zo een lekker zonnetje achter de wolken tegemoet. Daar kan ik echt vrolijk van worden.

Mijn uitzichten vanuit de cockpit zijn fantastisch. Samen met een gezagvoerder vlieg ik als copiloot van KLM de hele wereld over. In een Boeing 777 vervoeren we maximaal 400 passagiers en in de Boeing 787 340 passagiers. Geen enkele vlucht is hetzelfde en dat maakt het juist zo interessant. Ik vlieg al sinds mijn negentiende. Ooit begon ik als piloot in een vierpersoons vliegtuigje en ik ontwikkelde me als vlieginstruuteur, onder andere voor de KLM Flight Academy. Omdat ik wel van een uitdaging hou, maakte ik in 2008 de switch naar de grotere passagiersvliegtuigen. Het leuke is dat ik zo mijn man Joost ontmoette die ook voor KLM vliegt, hij is gezagvoerder. In 2008 vlogen we samen vijf dagen door Europa. De vonk sloeg

'Zodra ik mijn blauwe uniform aan heb, ben ik helemaal gefocust'

Onderweg naar Bilbao met een Boeing 737.

Met de kinderen.

Bij de Mission Aviation Training Centre In Teuge.

over en inmiddels hebben we twee kinderen, Naud van acht en Annemijn van vijf. Voor hen vliegen Joost en ik zo veel mogelijk tegen elkaar in. Dus of Joost is gemiddeld vier dagen van huis of ik. En we hebben een au pair. Heel fijn, maar af en toe vind ik het best lastig om me voor een nieuwe vlucht los te weken van thuis. Dan moet ik echt even omschakelen. Maar zodra ik mijn blauwe uniform aan heb, ben ik helemaal gefocust op mijn werk. Hoewel Joost en ik het heerlijk vinden om voor KLM te vliegen, gaan we volgend jaar als missiepiloot aan de slag voor Mission Aviation Fellowship (MAF). Deze organisatie zendt piloten uit naar de 26 armste landen ter wereld om per vliegtuig verschillende soorten hulp te leveren. Zeer dankbaar werk, maar het betekent wel dat we volgend jaar gaan emigreren. Waarnaartoe is nog niet bekend – dat ligt eraan waar we gestationeerd worden – maar we kijken er enorm naar uit. Voor de kinderen is het wel een beetje lastig; ze willen liever niet weg. Toch zijn we ervan overtuigd dat het allemaal wel goedkomt. Kinderen zijn flexibel. Ze vinden vanzelf hun weg."

Meer weten over Ruths werk voor MAF? Kijk op Mafdewit.nl

Ook Sabine (36) is piloot. Benieuwd naar haar verhaal? JE LEEST HET OP VRIENDIN.NL